

РЕШЕНИЕ

№ 26028

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 03.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **991** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203, ал. 1 от АПК, вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба от Л. В. С., с адрес [населено място], Зона Б – 5, [жилищен адрес] с която са предявени искове срещу СДВР и СДПБЗН да заплатят солидарно на ищеца обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 306.78 евро, представляваща стойност на отнетият му на 06.09.2024 г. транспарант и 255.65 евро обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, страх, унижение, безсъние, причинени от незаконосъобразни действия и бездействия на служители на ответниците.

В исковата молба се твърди, че на 06.09.2024 г. ищецът спуснал транспарант от покрива на блока, в който живеел, приблизително към десетия етаж, след което и той се спуснал с две алпийски въжета и започнал монтажа му. Пристигнали служители на 03 ру- СДВР, които му разпоредили незабавно за слезе от сградата. Ищецът продължил действията по закрепване на транспаранта, след което слязъл на земята. Служители на 03 РУ – СДВР го задържали около 40-50 минути. В това време от СДПБЗН свалили транспаранта, в отсъствието на ищеца и без да вземат мерки за опазването му, с което направили възможна кражбата от трети лица. Стойността на изработения транспарант определя на 306.78 евро, която сума претендира да му бъде възстановена като обезщетение от двамата ответници. Освен претърпените имуществени вреди ищецът твърди, че от загубата на транспаранта, действията и бездействията на служителите на ответниците са му причинени и неимуществени вреди, изразяващи се в страх, стрес, унижение, безсъние, за които се претендира обезщетение в размер на 255.65 евро. Неимуществените вреди от загубата на транспаранта се дължат на вложените лични средства и старания, усилия и труд за

изработката му и високата емоционална стойност. Загубата му причинила душевни болки и страдания, унижение и безсъние, чувството, че усилията и трудно заделените средства от сромната му пенсия за изработката на транспаранта са били безполезни, загубил ценна за него вещ.

Ответникът СДВР, в писмен отговор на исковата молба оспорва исковете като неоснователни и недоказани. Посочва, че не е доказан фактическият състав на отговорността по чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ. Няма отменен като незаконосъобразен административен акт, няма издадена заповед за задържане, няма незаконосъобразно действие или бездействие на служители на СДВР. Не са доказани имуществени и неимуществени вреди. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът СДПБЗН, чрез юрисконсулт К. изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Претендира разноски.

Прокурор Пламен Райнов от СГП дава заключение, че исковете са неоснователни.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с исковата молба твърдения, доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

На 06.09.2024 г. АП – 112 получил сигнал от ОД -30, за пореден път, за лице от мъжки пол, което се катери с въжета по стената на бл. 14 в Зона Б- 5. Сигналът е подаден от П. Д. М.. При пристигане на служителите на ОЗ РУ – СДВР на място се били събрали и други съседи от [жилищен адрес] които заявили, че лице, което живее в съседен вход за пореден път е опънало въжета през целия блок, катери се по тях и с болтове и пирони забива различни транспаранти на фасадата на блока. Изразили притеснения, че въпросните транспаранти могат да паднат и да наранят някого, а изолацията на блока е повредена от въпросното лице. Служителите на ОЗ РУ – СДВР установили ищеца Л. В. С. да поставя транспарант на сградата с адрес [населено място], Зона Б – 5, [жилищен адрес] чрез алпийски способности. Издали му разпореждане да слезе от сградата, понеже с действията си застрашава собствения си живот и здраве и живота и здравето на други лица. Ищецът не изпълнил разпореждането и заявил, че ще продължи да се катери, дори и с риск за живота си. За неизпълнение на полицейско разпореждане му съставили АУАН и впоследствие издали НП, с което му наложили глоба в размер на 100 лева. Наказателното постановление е отменено с Решение №2629/14.07.2025 г. по нахд №20241110217896/2024 г., СРС, НО, 132 състав.

На същата дата дежурният в ОЗ РУ – СДВР поискал съдействие от екип на СДПБЗН на адрес [населено място], Зона Б-5, бл. 14. При пристигане на място силите на СДПБЗН са посрещнати от служители на ОЗ РУ –СДВР, които показват закачен на 6 етаж транспарант и изискват да бъде свален. Служителите на СДПБЗН свалят транспаранта, оставят го на място и се прибират в съответното структурно звено.

По обяснения на ищеца, транспарантът е поставен с цел отбелязване на 80 – годишнината от освобождението на България от хитлеро – фашизма.

По делото са разпитани свидетелите А. Н. Р. и И. И. Р., чиито показания съдът кредитира изцяло. Свидетелят И. И. Р. дава показания, че на 06.09.2024 г., не е присъствал на събитието, но е участвал в подготовката на плаката. Свидетелят няма информация колко струва плаката, не е участвал в монтажа. Морално подкрепял Л. С., както и следял всички публикации в социалните мрежи. По информация от други присъстващи на събитието знае, че Л. С. давал показания в РУ на СДВР и след това е бил освободен. Не смята, че е имало промяна в неговото психическо състояние преди и след качването на плаката. Ищецът споделял със свидетеля, че е бил притеснен от това, че определени членове на обществото се опитали да игнорират, това което той

прави, т.е. да се опитват да го осмееят, да се подиграват, че не знае какво прави, че прави нещо необмислено или е небезопасно. Свидетелят предупредил ищеца, че може да застраши себе си и обществения ред, но той му показал какво професионално оборудване има, показал му документ, че е преминал курс по обучение във фирма за алпинисти и това го успокоило.

Свидетелят А. Н. Р. дава показания, че е присъствал на събитието на 06.09.2024г. Качили се на покрива на блока и Л. С. се спуснал с въжета, за да постави този плакат. Свидетелят няма точна представа колко струва плаката, но предполага, че струва около 1000 лв. Той само помагал при сглобяването на плаката. Л. С. се спуснал, стигнал до мястото, където смятал да постави плаката, но едно от въжетата се усукало и това го забавило. След намесата на полицията Л. сам слязъл долу. Свидетелят дава показания, че няма промяна в психическото състояние на ищеца. Не знае да е изпитвал страх, стрес, унижение и безсъние. Бил ядосан, заради това което се е случило, че са му отрязали въжето, с което се спуснал и че след това му взели плаката. Свидетелят не знае кой е взел плаката, защото тогава не е бил там. Знае от ищеца, че са го отвели в районното, а плакатът е останал да виси и когато се върнал е липсвал.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Исковите са предявени срещу надлежни ответници, съгласно чл. 205 АПК, исковите претенции са допустими.

Разгледани по същество, исковите са неоснователни.

Съгласно чл.7 от Конституцията на Република България държавата отговаря за вреди, причинени от незаконни актове или действия на нейни органи и длъжностни лица. Нормата прогласява основен принцип, осъществяването на който трябва да се уреди със закон. Така извъндоговорната деликтна отговорност на държавата и общините за вреди е уредена в ЗОДОВ – това е приложимият специален материален закон. Отговорността на държавата е пряка, увреденият се обезщетява директно от съответното юридическо лице, към което принадлежи органът или длъжностното лице. Тя е обективна – носи се независимо дали вредите са причинени виновно.

Съгласно чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като искът се предявява срещу органите по чл. 1 и чл. 2, от чиито незаконни актове, действия или бездействия са причинени вредите - чл. 7 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди. Обезщетението е за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо от това, дали са причинени виновно от длъжностното лице - чл. 4 от ЗОДОВ. За да възникне правото на обезщетение, е необходимо да са налице следните кумулативни предпоставки: 1. вреда - имуществена или морална (реално причинена или пропусната полза); 2. незаконосъобразен акт, незаконосъобразно действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата (или общината); 3. изпълнение на административна дейност, т.е. вредата да е настъпила от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на органа или длъжностното лице при или по повод изпълнение на административна дейност и 4. пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие или бездействие и настъпилата вреда.

Искът за заплащане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, представляващи равностойност на сваления плакат от сградата е неоснователен и недоказан изцяло и следва да бъде отхвърлен. Няма незаконосъобразно действие или бездействие на служители на ответниците, което да е причинило вреда на ищеца. Действията на служителите на СДВР и СДПБЗН са изцяло законосъобразни. Служителите на СДВР са посетили местопроизшествието по подаден сигнал за действия, които застрашават живота и здравето на ищеца и на други лица,

както и увреждат фасадата на сградата. Свалянето на транспаранта е извършено от служители на СДПБЗН, от които е поискано съдействие от страна на СДВР. П. не е взет от ответниците, няма данни кой е взел плаката. Не може да се установи и какви са разходите за неговото изработване. Няма незаконосъобразни действия или бездействия на служители на ответниците, нито причинени имуществени вреди от тях. Няма причинени и неимуществени вреди, доколкото свидетелите дават показания, че няма промяна в психическото състояние на ищеца след като е бил свален от сградата. Доколкото е имал някакви негативни чувства, те са породени от това, че е останал неразбран от други членове на обществото, което не може да се вмени в отговорност на ответниците. Изцяло неоснователен и недоказан е искът за обезщетение за причинени неимуществени вреди. Няма незаконосъобразни действия и бездействия. Служителите на СДВР и СДПБЗН са изпълнявали служебните си задължения за осигуряване общественото спокойствие, живота и здравето на ищеца и неговите съседи и опазване на имуществото, на фасадата на сградата от повреди. Не се доказват и неимуществени вреди като страх, стрес, унижение, безсъние, душевни болки и страдания, които да са в пряка и непосредствена причинно – следствена връзка с действията или бездействията на служители на ответниците. Предявените иски са изцяло неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени. На СДВР се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 66,47 евро. На СДПБЗН се дължи юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 66,47 евро. Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ исковите на Л. В. С., с адрес [населено място], Зона Б – 5, [жилищен адрес] с правно основание чл. 1, ал.1 от ЗОДОВ, предявени срещу СДВР и СДПБЗН за заплащане солидарно на ищеца на обезщетение за претърпени имуществени вреди в размер на 306.78 евро, представляваща стойност на отнетият му на 06.09.2024 г. транспарант и 255.65 евро обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в стрес, страх, унижение, безсъние, причинени от незаконосъобразни действия и бездействия на служители на ответниците.

ОСЪЖДА Л. В. С., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], Зона Б – 5, [жилищен адрес] да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро.

ОСЪЖДА Л. В. С., ЕГН [ЕГН] с адрес [населено място], Зона Б – 5, [жилищен адрес] да заплати на СДПБЗН юрисконсултско възнаграждение в размер на 66,47 евро.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: